

Čtení z tváře

Taťána Katyš

NAKLADATELSTVÍ
EPOCHA

Čtení

z tváře

Taťána Katyš

Čtení z tváře

NAKLADATELSTVÍ
EPOCHA

2013

Taťána Katyš: Čtení z tváře

© Taťána Katyš, 2013

Drawings © Anna Krčálová, 2013

Cover and Layout © Václav Sůkal, 2013

Published by Nakladatelství Epoque, 2013

ISBN (e-pub) 978-80-7425-928-9

ISBN (mobi) 978-80-7425-929-6

ISBN (pdf) 978-80-7425-930-2

Děkuji Josefovi a Václavovi a kolektivu EPOCHY za vydání
a Aničce za kresby.

Tuto knihu věnuji s láskou Dítě.

OBSAH

Úvod a historie	9
Tvary obličeje	17
Čelo	22
Obočí	27
Oči	39
Nos	49
Ústa	66
Zuby	75
Tváře	78
Uši	81
Brada	92
Rekapitulace	102
Závěr	111

ÚVOD A HISTORIE

Kdo by si nepřál být schopen „odhadnout lidi“ na první pohled, aby věděl, jsou-li poctiví či nepoctiví, pracovití, líní, zlí nebo dobří, velkomyslní, chytří nebo tupí. Aniž si to uvědomíme, snažíme se o to každý den v mezilidském kontaktu.

Lidská tvář nám může prozradit mnohé o lidské povaze, v tváři se zrcadlí aktuální fyzický stav i slabiny a dispozice k nemocem, jak tvrdí německý léčitel Kurt Tepperwein. Každá tvář je originál. Číňané jako první věnovali pozornost vzhledu. Začali se jím zabývat a studovat ho přibližně kolem roku 1800 před naším letopočtem; největší důraz kladli na stavbu obličeje. Tvrdili, že zdravý člověk má viditelné lícní kosti, dobře vyplněná oční víčka, výraznou bradu, husté obočí, silný nos a plné tváře.

V antickém Řecku a Římě bylo čtení z lidské tváře respektovaným oborem. Antičtí učenci jako Aristotelés, Platón, Hippokratés a Plinius o ní napsali mnoho. Autor evoluční teorie Charles Darwin věnoval problematice čtení z lidské tváře důkladný výzkum. Lidská tvář byla a je předmětem bádání v mnohých částech světa, zvláště v Americe, Kanadě, Japonsku, Německu, Švýcarsku, Belgii, Francii a Anglii.

Musíme vzít v úvahu zvláštnosti jednotlivých ras, které se objeví v lidské tváři. Jsou to znaky dědičnosti – genetiky. Znaky, jež jsem shrnula do této knížky, nemohou platit univerzálně pro všechny druhy ras. Má-li někdo za

předky Japonce, pak jistě bude mít úzké oči, ale většina Japonců má úzké oči a všichni Japonci nemohou mít stejnou povahu jen díky stejným očím. To bychom museli v tomto případě sledovat více jedinců japonského původu. Nebo černoši a Evropané mají často dlouhou hlavu, zatímco Číňané mají hlavu i obličej spíše široké. Kavkazské nosy jsou ve srovnání s negroidními úzké, mají často široký kořen a dlouhou špičku nosu. Negroidní nosy bývají široké, s širokým a plochým kořenem a silnou špičkou. *Zrovna jako „bílé“ rasy těžko rozpoznávají obličej Číňanů, Thajců, Japonců a Korejců, tak naopak asijské typy těžko rozeznávají tváře „bílé rasy“.*

Charles Darwin se v roce 1876 zabýval „heterózou“. To je biologický jev – křížení „silnějších“ jedinců různých ras. Ti se nazývají míšenci. A víte, kteří lidé jsou dle amerického průzkumu nejatraktivnější? Jsou to právě míšenci. Každá lidská tvář je jedinečná a jiná. Fascinuje svou originalitou – právě proto si lidé nechávají malovat své portréty, právě proto se fotografují. Prohlížíme-li si portréty či fotografie lidí, které známe, i těch, kteří už mezi námi nejsou, vidíme příběh – ptáme se, jaký ten člověk je, jakou má či měl povahu. Udivuje nás krása lidské tváře nebo její části.

Říkáme si například, jak ta naše babička byla krásná.

Jak nádherné oči měla má matka.

Jak ten náš otec byl pěkný chlap.

A když otevřeme album za rok, za deset let, stále se kocháme těmito obrázky, které se nám neomrzí, naopak, nacházíme v nich nové prvky, kterých jsme si dosud

nevšimli. Lidská tvář je stále „otevřená kniha“, stále je v ní co objevovat. Obzvláště pak u dětí, ty jsou většinou všechny krásné.

Když je člověk mladý, je to již samo o sobě krásné, pak ve středním věku je již umění zachovat si krásu, ale i stará tvář může být nádherná. Odráží se v ní prožitý život. Čím je člověk starší, tím více jeho tvář zračí charakter, oduševnělost, upřímnost, inteligenci, hloupost, nemoc a jiné vlastnosti člověka, prostě lidská tvář nám napoví, jak se její majitel dokázal vypořádat se svým životem. Zda se mohl věnovat tomu, co ho těší, nebo musel stále kličkovat, aby přežil, či používal intriky a „hloupou mazanost“? Člověk, který prožil šťastný život, má většinou nádhernou či přinejmenším zajímavou tvář, z níž na nás „dýchne“ pohoda a naopak. Být šťastný je dar. Není to výsledek, je to stav mysli a těla. Je to vnitřní pocit, který někdo v sobě má, a jiný ne. Nezávisí na životních podmínkách, na inteligenci, penězích, ani na jiných okolnostech (nemyslím tím tragické události či poškozené zdraví, tam je potom každá rada „drahá“, ale i tak – nastraží-li nám život překážky a někdy velmi kruté, skoro nezvladatelné, je třeba se o své štěstí pokusit, usilovat o ně, protože i když je to možná nesnadné, přesto nic není nemožné). Jistě jsme si už všimli, že osoba chudá, bez zvláštního vzdělání se nezřídka umí radovat ze života více než bohatá a vzdělaná. Tak to prostě je. Nic není podmínkou. Důležité je, aby člověk byl srovnán sám se sebou, aby si uměl z nepatrných částíček radostí svého života složit celou mozaiku „svého“ štěstí.

Například co tyto tři věci?! **Mít co dělat, mít koho či co milovat a mít se na koho či na co těšit.**

Setkávám se denně s mnoha vzdělanými, dobře zajištěnými lidmi, ale ten šťastný výraz – odpovídající jejich postavení – v jejich očích nevidím. Ale vidím-li „bezdomovce“, stojící u obchodního domu Tesco na Národní třídě v Praze s „lahvinkou“ piva v ruce? Stojí tam, drží pevně tu svou „fľašku“ a šťastně se usmívají, že mají co pít... Pocit štěstí je prostě relativní.

A co na to psychologové? Pocit štěstí je „mimořádně silná pozitivní emoce a dokonalý trvalý stav té nejintenzivnější spokojenosti“.

Někdy se na druhého člověka díváme a „nevidíme“. Ale naučíme-li se číst lidem z tváře, přestanou být pro nás cizí.

Tato knížka se týká dospělých osob. U dětí se jednotlivé části obličeje dotvářejí věkem. Zejména nos během puberty často změní tvar. Jistě si rádi prohlédneme i znaky dětské tváře, ale s hodnocením je třeba vyčkat do dospělosti jejího majitele.

Pokusíme se tedy společně nahlédnout do tajů lidské tváře. Nejprve se zaměříme na obličej jako celek, pak na jednotlivé partie obličeje: čelo, obočí, oči, nos, tváře, ústa, uši a bradu.

Naučíme-li se číst z lidské tváře, najdeme v něm pomocí této knihy příběh, a především budeme hledat pozitivní znaky, jako schopnost lásky, naději, inteligenci, postoj

k druhým, ctižádost, pocity, úspěch a sex, i když nelze vyloučit, že občas zaznamenáme i žárlivost, zradu, nepoctivost a jiné podobné negativní vlastnosti.

Mějme přitom na paměti, že „nikdo není dokonalý“, každý člověk má nějaké chyby, ne každý zná vše, málokdo je úplně zdravý, dobrý či zlý a každý se někdy splete. Pokud si necháme od někoho ublížit, může být chyba – a dost často i je – na naší straně. Nejspíš jsme nebyli dost informovaní o tom, čeho je druhý schopen, a tím pádem ani připravení na jeho jednání. Pak naše „růžové brýle“ rychle spadnou, že?!

Jde o to, aby dobré i špatné složky osobnosti byly co nejvíce vyvážené. Je-li někdo příliš dobrý, je patrně využíván. Zlobíme se (je-li nám ten člověk blízký), že ho druzí využívají, dobrá, tak tedy odejde, a hle, nechá se znovu využívat někde jinde či někým jiným. A tak je to i u špatných lidí – mohou jít životem různými cestami a vždy si najdou někoho dobrého, komu skočí na záda, aby se mohli svézt, ublížit či alespoň využít, že!?

Při čtení z lidské tváře si uvědomme, že některé lidské vlastnosti jsou dané. Dnes je módou, že si lidé nechávají upravit plastickými chirurgy některé partie obličeje a těla. To nás při čtení z lidské tváře může zmást.

Plastická chirurgie je známa již ze starověké Indie. Středověká církev v Evropě takový zákrok zakazovala, považovala jej za zásah do „Božího díla“. Mnozí lékaři, kteří jako první prováděli plastické úpravy, byli nařčeni z černé magie. Dnes lidé zákroky plastické chirurgie vítají jako zázraky, jež dokážou mimo jiné napravovat deformace

a zmrzačení vzniklé následkem úrazů či vrozených vad. Jistě jsme si všimli, že někdo má upřímný přímý pohled, že by s ním mohl „lázat skály“? Pohled je tím nejsilnějším signálem, který vysílá člověk a který působí pozitivně, nebo negativně.

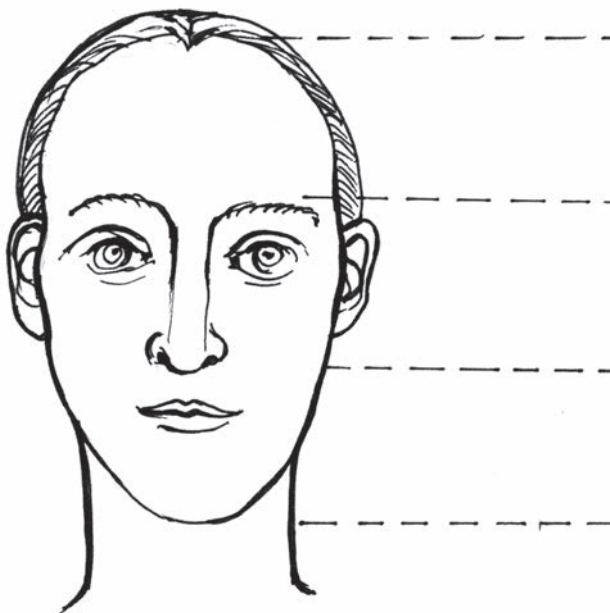
Když tvář rozdělíme pomyslnou svislou čarou ve středu, na dvě poloviny, pravou a levou, zjistíme, že nebývají totožné. Čím je obličej symetričtější, tím jsou emoce, které osoba vyjadřuje, upřímnější. Rozdílnost obou polovin obličeje naznačí rozpory a rozdíly, nevyváženost a nevyrovnanost v osobnosti člověka.

Levá strana tváře představuje soukromou, osobní, vnitřní stránku – charakter – osobnosti.

Pravá strana tváře představuje část, kterou chceme ukázat světu. Emoce, společenské a ekonomické postavení. Jak na tom skutečně jsme.

Položíme-li jakékoliv osobě otázku nutící k zamyšlení, pravděpodobně se, předtím než odpoví, podívá jinam. Dle amerického výzkumu osoba, která pohlédne doprava, má talent na matematiku, přírodní vědy, hudbu. Osoba, která hledí doleva, má humanitní vlohy.

NYNÍ SI OBLIČEJ ROZDĚLÍME PODÉLNĚ NA TŘI PÁSMA:

Horní část představuje nebe – sahá od hranice vlasového porostu přes prostor čela až k obočí, ta reprezentuje oblast intelektu. Spolehlivým znakem introverta je, že má horní pásmo obličeje delší než dolní pásmo. Tato introvertní osoba má občas problém s navazováním mezilidských vztahů. U extroverta platí opak.

Vysvětlení je jednoduché: horní pásmo je oblastí mozku, dolní pásmo úst.

Střední část, sahá od obočí ke špičce nosu, ta představuje oblast komunikační schopnosti člověka. Osoba s širším středním pásmem je velmi společenská a přátelská. Tato bude mít nadání pro styk s veřejností, bude se umět chytře prezentovat.

Dolní část představuje zemi, sahá od špičky nosu k bradě, ta představuje oblast fyzických aktivit, cestování a vše, čemu říkáme „dobré živobytí“. Nejvýraznější dolní část prý naznačí spokojené žití v pozdějším věku. Osoba s výraznou spodní částí obličeje rozhodně vynaloží nemalé úsilí, aby se měla dobře.

Vyváženost všech tří částí obličeje signalizuje štěstí a vysoké společenské postavení. Vysvětlení: horní, střední a dolní část je přibližně stejně vysoká i široká.

Při čtení z lidské tváře pochopitelně nevycházíme pouze z jednoho znaku, ale poskládáme si všechny indicie z tváře jako celku. Jeden pozitivní znak neznamena, že osoba je celkově dobrý člověk. Jeden negativní znak může být zmírněn ostatními znaky. Nikdo není dokonalý.

Obecně vystupující rysy obličeje, umístěné na správných pozicích, patří šťastlivcům, říká se jim rysy energie a ty zajišťují příznivý osud.

VE ZKRATCE:

Lícní kosti jsou znamením síly a autority, nos naznačí snahu uspět, čelist snahu o zajištění lepšího živobytí,

brada je znakem moci, ústa označují povahu a schopnost komunikovat.

Má osoba ostré rysy? Zejména nos, bradu? Pak i její reakce budou ostřejší než osoby se zaoblenými tvary jednotlivých částí obličeje.

TVARY OBLIČEJE

nám naznačí povahové rysy.

VE ZKRATCE:

Kostnatý obličej napoví osobu tvrdou k sobě i ostatním. Nejde s ní navázat kontakt a bližší vztah jen tak. Ale pokud vás k sobě pustí, je to na delší dobu. Bývá důvěryhodná a odpovědná. A něco negativního: sebekritikou neoplývá, zato se ráda sama pochvává.

Masitý obličej naznačí osobu požitkářskou, optimistickou, která snáze potlačí problémy, je tedy příjemné být v její společnosti. Tato si umí užívat všeho příjemného, co život přináší. A něco negativního: je ráda středem pozornosti. Pokud není, cítí se být přehlížena, nejspíš se urazí.

Je-li **obličej spíše širší**, pak se jedná převážně o optimistickou osobu akční, průbojnou, která rychle a účelně jedná.

Vše dělá samozřejmě, samozřejmě sportuje, samozřejmě pracuje, samozřejmě pomáhá, je prostě ráda užitečná. Její nevýhodou je, že má menší schopnost odpouštět a neúspěch nese těžce. Hodil by se „čistič paměti“, že?!

Širší obličej měl úspěšný spisovatel Alexandr Dumas starší, německý filozof a politik Karel Marx, americký spisovatel Ernest Hemingway či náš vynikající herec Jan Werich.

Je-li naopak **obličej užší**, pak se jedná převážně o přecitlivělou osobu se sníženým sebevědomím od přírody. Pakliže působí sebevědomě, vězte, že jde o naučený postoj. Při rozhodování váhá, je nutno nechat jí více času na rozmyšlenou. A osobu s úzkým obličejem podpořte – potřebuje to! Sama o sobě dost pochybuje, její nedůvěra je větší než u osoby se širším obličejem. Pochválíte-li ji, velmi ji to povzbudí a dodá jí to energii do dalšího konání.

Například užší obličej (potřebuje podporu) má i známý fotbalista David Beckham, u něhož se vyskytuje kombinace vystouplých, vysoce položených masitých lícních kostí, které napovídají, že ve svém konání chce být a je dobrý, a vodorovně delších úst, jež naznačí dobrou komunikaci s okolím.

PŘÍKLADY NĚKTERÝCH OBLIČEJŮ:

Kulatý obličej „měsíček“ – osoba s tímto obličejem je vyloženě rodinný typ – vlídná, chytrá, rozený diplomat. Má sklon k udržování soudržnosti. Nefilozofuje, dokáže problémy náležitě hodnotit a má dobrý praktický úsudek. V profesi je mazaná, schopná rychlé akce. Má ráda pohodlí, dobré jídlo a pohodu domova. Výhodou majitele kulatého obličejce často bývá, že až do vysokého věku vypadá dobře – o hodně mladší.

Čtvercový obličej – bývá kratší a má širší bradu – osoba s tímto obličejem vyniká v podnikání svou inteligencí, schopností ovlivňovat druhé, silnou vůlí a dobrým instinktem a dobrým uvažováním. Svým sympatickým vystupováním se smyslem pro spravedlnost a humorem dokáže snadno nahromadit majetek. Tato osoba prostě

ví, kdy jednat a kdy se držet zpátky, má dar správné formulace myšlenek. Není neobvyklé, že majitel/ka čtvercového obličejce má několik životních vztahů, někdy mu/jí totiž chybí schopnost odpuštět.

Herec Joe Penny (z televizního seriálu Jake a Tlustoch) má čtvercový obličej.

Oválný ideální obličej je delší, štíhlý, výrazný v lících zaoblených partiích – osoba s tímto obličejem má výbornou paměť, je přecitlivělá, má laskavé srdce. Zabývá se – více než jiné typy – svým zjevem, je optimistická, někdy náladová.

Ideální obličej má například modelka Heidi Klum.

Obličej „vědro“ má široké čelo, výraznou část okolo očí – osoba s tímto obličejem je velmi solidní a vzdělaná, tvořivá, má respekt u druhých, silnou vůli, nenechá se zneužít a má schopnost ovlivnit a „nakopnout v tom dobrém“ i druhé.

Mám přítelkyni – s tímto typem obličejem, která má tyto vlastnosti a já si jí velmi vážím. Obličej ve tvaru vědra měl i malíř Picasso a operní zpěvák Luciano Pavarotti či naše známá spisovatelka Božena Němcová.

Obličej „vajíčko“ má široké čelo, vysoké lící kosti a špičatou, úzkou bradu. Osoba s tímto obličejem je flexibilní, inteligentní, ohnivá a nedůvěřivá, která umí životem procházet se šarmem a vtipem. Je-li vejcovitá tvář hodně úzká, naznačí to nižší sebevědomí a potřebu podpory v konání.

Symetrický obličej má výrazné čelo, čelisti a je celkově hranatý, estetický. Osoba s tímto obličejem je spontánní, přitažlivá a má schopnost nadchnout druhé. Skutečné přátelství a věrnost je jí cizí. Ráda přijímá finanční ocenění a dárky.

Obličej „hruška“ – takový má osoba s úzkým čelem, širokou hranatou bradou, s výraznými lícními kostmi. Její reakce jsou výbušné, prudké až agresivní, energii používá k získání moci a peněz. Je činorodá, panovačná. Tento typ osoby se vyznačuje určitou neschopností získávat přátele, což pramení z neutěšeného dětství. Velmi touží po dokonalém rodinném zázemí, a nalezne-li partnera, kterému důvěřuje, dá mu vše.

Obličej nízký, širší – osoba stojí nohama na zemi, je konzervativní, obtížně projevuje city, je nedůvěřivá k lidem, stará se hlavně o své zájmy. Neuznává autority, je nedisciplinovaná, ale když je třeba, umí přiložit ruku k dílu.

Obličej asymetrický, nepravidelný – například s nepravidelným nosem, ústy – má šarmantní osoba se smyslem pro vše nové, s vyhraněným citovým životem. Nehodí se pro svou nezodpovědnost a sklon k avantýrám do manželství, rozhodně je problémová ve vztazích. Zajistí si pravdě-

podobně ve středním věku finance, libuje si v luxusu, kterým se někdy snaží zakrýt svou průměrnost. Má vyhraněný citový život a dokáže být ke svým blízkým neuvěřitelně ohleduplná.

ČELO

Označuje nebe, vypovídá o způsobu a kvalitě myšlení, případně čeho může osoba dosáhnout.

Souměrné čelo naznačí vysokou inteligenci, dobrou paměť, dobrou schopnost nabírat i předávat vědomosti.

Hladké čelo bez vrásek (platí od středního věku) značí, že tato osoba nemusela řešit v minulosti problémy. Nezáleží na tom, je-li čelo široké, úzké. Hladké čelo též může naznačit, že osobu v minulosti nebrali ostatní vážně.